

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/39/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7211011499
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kohutová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7211011499.3

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Kohutovej a sudcov JUDr. Mareka Dudíka a JUDr. Zuzany Homzovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 26. októbra 2021, v trestnej veci obžalovaného F. V. H., pre trestný čin neodvedenia dane a poistného spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 148a ods. 1, ods. 3 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších zmien a doplnkov účinného v čase spáchania činu, o odvolaní obžalovaného a prokurátora okresnej prokuratúry proti rozsudku Okresného súdu Košice II sp.zn. 4T/128/2011 zo dňa 27.5.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného F. V. H. a okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Okresný súd Košice II napadnutým rozsudkom sp.zn. 4T/128/2011 zo dňa 27.5.2021 uznal obžalovaného F. V. H.F. vinným trestným činom neodvedenia dane a poistného spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 148a ods. 1, ods. 3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších zmien a doplnkov účinného v čase spáchania činu na tom skutkovom základe, že

dňa 15. 8. 2000 si na Daňovom úrade Košice IV neoprávnene uplatnil ako konateľ spoločnosti RSC, s.r.o. so sídlom v Košiciach, Jantárová č. 30, IČO: 36 194 174 nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie júl 2000 vo výške 813 998,- Sk (27 019,78 eur) na základe faktúry č. 200210001 zo dňa 30. 6. 2000, ktorú vystavil po predchádzajúcej dohode už odsúdený Z. F., konateľ spoločnosti VAKON, s.r.o. so sídlom v Košiciach, Južná trieda č. 93, IČO: 36 190 241, predmetom ktorej bola provízia vo výške 4 353 118,- Sk podľa zmluvy o sprostredkovaní zo dňa 27. 1. 2000 medzi spol. RSC, s.r.o. ako záujemcom a spol. VAKON, s.r.o. ako sprostredkovateľom uzatvorenia kúpnych zmlúv na predaj a kúpu plechov pre spol. RSC, s.r.o., pričom k reálnemu sprostredkovaniu nedošlo a ani k vyplateniu nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty v dôsledku daňovej kontroly vykonanej v spol. RSC, s.r.o. v mesiaci august 2000.

Bol mu za to uložený podľa § 148a ods. 3, § 40 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) mesiace.

Podľa § 58 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd výkon trestu podmiennečne odložil a podľa § 59 ods. 1 Tr. zákona určil skúšobnú dobu v trvaní 1 (jeden) rok.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie okresný prokurátor a obžalovaný.

V písomných dôvodoch odvolania okresný prokurátor uvádza, že podľa § 306 a nasl. Tr. por. bolo zahlasené odvolanie intervenujúcim prokurátorom v neprospech obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice II sp.zn. 4T/128/2011 v časti výroku o treste vyhlásenom na hlavnom pojednávaní dňa 27.05.2021, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní 3

mesiacov, podmienčne odložený so skúšobnou dobou v trvaní 1 roka pre trestný čin neodvedenia dane a poistného podľa § 148a ods. 1, ods. 3 Tr. zák. (účinného v čase spáchania skutku).

Skutok tak, ako je uvedený v obžalobe sa stal, čo bolo dôvodne preukázané v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní. Vina obžalovaného bola uznaná prvostupňovým súdom odsudzujúcim rozsudkom vyššie uvedenej spisovej značky.

Podľa Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku je trestná sadzba za trestný čin neodvedenia dane a poistného podľa § 148a ods. 1, ods. 3 Trestného zákona (účinného v čase spáchania skutku) 3 - 10 rokov. Podľa § 40 Tr. zák. je pri dodržaní zákonných podmienok možné uložiť obžalovanému trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby stanovenej Trestným zákonom. Podľa jeho názoru trest tak, ako je uložený súdom (trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov, podmienčne odložený so skúšobnou dobou v trvaní 1 roka) pri trestnej sadzbe 3- 10 rokov považuje za neprimerane nízky.

Vzhľadom na uvedené navrhuje, aby Krajský súd rozsudok Okresného súdu Košice II sp.zn. 4T/128/2011 zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Košice II na nové prejednanie a rozhodnutie resp., aby sám vo veci rozhodol.

Obžalovaný v dôvodoch odvolania uvádza, že skutkové a právne závery napadnutého rozsudku senátu okresného súdu nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, a to čo sa týka všetkých jeho výrokov. Výroky napadnutého rozsudku senátu okresného súdu tiež nemajú oporu v jeho odôvodnení.

Senát okresného súdu sa zákonným spôsobom nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre svoje rozhodnutie, pričom jeho skutkové zistenia sú nejasné, neúplné, a tým pádom chybné. V skutkovej a právnej vete výrokovej časti napadnutého rozsudku nenašli odzrkadlenie skutkové zistenia dokazovaním preukázané čo sa týka viny a trestu, pričom potom pretrvávajú pochybnosti o správnosti skutkových zistení a právnych záverov pre všetky výroky napadnutého rozsudku, sú porušené ustanovenia Tr.zák. a zákona č. 301/2005 Z.z. Tr. por. (ďalej aj ako „Tr.por.“), a je potrebné už vykonané dôkazy správne a zákonne vyhodnotiť a zopakovať, a súčasne trest uložený napadnutým rozsudkom, za existencie všetkých uvedených porušení bez zohľadnenia relevantných skutkových zistení je neprimeraný, nespravodlivý a v rozpore s čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej aj ako „dohovor“).

Obžalovaný má ďalej za to, že napadnutým rozsudkom senátu okresného súdu a trestným konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, boli zásadným spôsobom porušené zákonné ustanovenia obsiahnuté v Tr.zák. a Tr.por. Napadnutý rozsudok je nesprávny, jednostranný, neurčitý, zmätočný, nezákonný a arbitrárny.

Súčasne boli napadnutým rozsudkom a konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu porušené ľudské práva a základné slobody, najmä jeho právo na spravodlivý proces a obhajobu zaručené mu v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej aj ako „ústava“), vrátane jeho parciálneho práva na riadne odôvodnenie výrokov súdneho rozhodnutia.

Obžalovaný tiež namieťa, že nenašla dôrazné odzrkadlenie vo výrokoch napadnutého rozsudku tá podstatná skutočnosť, že obvinenie bolo pre žalovaný skutok (ktorý sa stal 15.08.2000, teda pred 21 rokmi), vznesené dňa 04.12.2002 (teda takmer pred 19 rokmi), a prípad nie je stále právoplatne uzavretý, jeho stav výraznej právnej neistoty trvá nepretržite takmer 19 (devätnásť) rokov, pričom uvedené extrémne prieťahy v konaní spôsobujú výraznú ujmu na jeho strane a zásadné porušenie jeho práva na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného mu v čl. 48 ods. 2 ústavy, a tiež zásadné porušenie práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručeného mu v čl 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Senát okresného súdu mal možnosť uvedené zásadné porušenie práv zaručených mu v čl. 48 ods. 2 Ústavy a v čl. 6 ods. 1 dohovoru, efektívne napraviť a dôsledne v konaní zohľadniť, a ďalej tieto práva neporušovať, no v rozpore s princípom právnej istoty tak nekonal, čím zaťažil trestné konanie a napadnutý rozsudok ďalšou vadou.

Obžalovaný uvádza, že odvolanie proti napadnutému rozsudku senátu okresného súdu podáva, pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali najmä pre to, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci a právo obhajoby, pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť a neúplnosť jeho skutkových zistení, ako aj preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
-z dôvodu vzniku pochybností o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať a vykonať nové dôkazy,
-z dôvodu, že bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Tr.zák.,
-z dôvodu, že uložený trest je neprimeraný.

Obžalovaný preto nesúhlasí so všetkými výrokmi napadnutého rozsudku, a tiež celým trestným konaním, ktoré ich vydaniu predchádzalo, a týmto Krajskému súdu v Košiciach (ďalej aj ako „krajský súd“) navrhuje

„...aby ako odvolací súd po preskúmaní veci, a to z dôvodov uvedených v ustanovení §321 ods.1 písm. a) b) c), d) a e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok senátu Okresného súdu Košice II č. k. 4T/128/2011-878 dňa 27.05.2021 a v celom rozsahu ho spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice II oslobodil, a to z dôvodu podľa ustanovenia § 285 písm. a) zákona č. 301/2005 Z.z. Tr. por. v znení neskorších predpisov, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je stíhaný “.

Obžalovaný F. V. H. svoje odvolanie doplnil podaním doručeným Krajskému súdu v Košiciach dňa 26.10.2021.

Obžalovaný v prvom rade namieta, že napadnutým rozsudkom senátu okresného súdu, boli porušené viaceré ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci a právo na obhajobu.

Poukazuje na tú skutočnosť, že v jeho trestnej veci bolo najprv dňa 04.12.2002 uznesením vyšetrovateľa PZ Okresného riaditeľstva PZ v Košiciach (ďalej aj ako „ORPZ v KE) ČVS: OUV- 536/20-K2-2001 zo dňa 04.12.2002 (ďalej aj ako „uznesenie o začatí trestného stíhania a uznesenie o vznesení obvinenia“) podľa ustanovenia §160 ods. 1 zákona č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom začaté trestne stíhame, a súčasne podľa ustanovenia §163 ods. 1 Tr. por. mu vznesené obvinenie, a síce za skutok, ktorý je diametrálne vecne, časovo a obsahovo inak definovaný v tomto uznesení, a to naproti skutkovej vete výroku o vine napadnutého rozsudku senátu okresného súdu.

Obžalovaný preto namieta, že pre skutok, pre ktorý bol neprávoplatne odsúdený napadnutým rozsudkom senátu okresného súdu, nebolo zákonným spôsobom nikdy začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie, a tiež nie je zachovaná ani totožnosť a jednota skutku uvedeného v uznesení o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, so skutkom uvedeným v podaných obžalobách a v napadnutom rozsudku. V tomto smere poukazuje na svoje námietky vznášané počas celého trestného konania. Tým, že napadnutým rozsudkom senátu okresného súdu bolo porušené nielen právo na obhajobu, ale aj jeho právo na spravodlivý proces a súdnu ochranu. Trestnosť činu, ktorý je definovaný vo výrokovej časti napadnutého rozsudku senátu okresného súdu tak zanikla jeho premlčaním, pretože preň nikdy nebolo zákonným spôsobom začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie.

Obžalovaný sa totiž nevolá „...F. K. H.“ a nikdy dňa 14.07.2000 neuplatnil na Daňovom úrade Košice IV (ďalej aj ako „DÚ KE IV“) nárok na nadmerný odpočet DPH za zdaňovacie obdobie jún 2000. Súčasnne uvedené nedostatky nemožno považovať za chyby v písaní.

Orgány činné v trestnom konaní (ďalej aj ako „OČTK“) mali dostatok času na to, aby príslušným procesným postupom, zákonným spôsobom (a to aj po začatí trestného stíhania uznesením o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia zo dňa 04.12.2002) začali trestne stíhame a vzniesli obvinenie do času podania obžaloby č. 2 Pv 1077/09-123 zo dňa 29.1.2010 (ďalej obžaloba v 1 rade) a tiež do času podania obžaloby č. 2 Pv 1077/09-146 zo dňa 05.12.2011 (ďalej aj ako „obžaloba v 2. rade“) prokurátorom okresnej prokuratúry. Nie je tiež zrejmé, o ktorej obžalobe senát okresného súdu v trestnom konaní a v napadnutom rozsudku konal, pričom každá z vyššie uvedených obžalôb má inak definovaný skutok, ktorý nie je zas v súlade so skutkom uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia. Takýto postup aplikovaný zo strany OČTK je nezákonný v rozpore s príslušnými ustanovenia Tr.por., ba priam sa prieči Čl. 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej aj ako „ústava“), ktorý

garantuje každému „...trestné stíhanie...“, len zo „...zákonných dôvodov a spôsobom, ktorý ustanovuje zákon “.

Senát okresného súdu si nemohol „dotvoriť“ sám skutkovú vetu obžaloby v 2. rade (ak teda koná o obžalobe v 2. rade), pretože v zmysle ustanovenia § 278 ods. 1 Tr.por. bol viazaný a mohol rozhodovať len o skutku, ktorý bol uvedený v obžalobe v 2. rade, a táto mohla byť podaná len pre skutok, pre ktorý sa vznieslo obvinenie v zmysle ustanovenia § 234 ods. 2 Tr.por. Taktiež nebol oprávnený, viazaný obžalobou, meniť skutok nad rámec začatého trestného stíhania, vznesenia obvinenia a podanej obžaloby. Nestotožňuje sa s názorom, že by sa malo jednať o „opravu chyby v písaní“, resp. o zmenu skutkovej vety obžaloby za súčasného zachovania „jednoty a totožnosti skutku“.

Okrem toho nie je mu zrejmé, prečo senáty okresného súdu nepostupovali, ani raz, v intenciách ustanovenia § 277 ods. 5 Tr.por., čím bolo zakaždým porušené jeho právo na obhajobu a spravodlivý proces.

Obžalovaný ďalej uvádza, že senát okresného súdu dospel v napadnutom rozsudku k takým skutkovým zisteniam, ktoré nevyplývajú z vykonaného dokazovania, pričom nesprávny a neúplný rozsah a obsah týchto zistení sa premietol, v hodnotení týchto zistení v právnom posúdení, do výroku o vine a výroku o treste napadnutého rozsudku a tiež do jeho odôvodnenia, ktoré v konečnom dôsledku neobsahujú tie podstatné zistenia, ktoré boli dokazovaním preukázané.

Senát okresného súdu sa po vrátení veci dôsledne neriadil závermi uznesenia senátu Krajského súdu v Košiciach (ďalej aj ako „krajský súd“) č.k. 6To/66/2019 zo dňa 28.11.2019 (ďalej aj ako „uznesenie krajského súdu“), pričom opätovne dospel k nejasným a neúplným skutkovým zisteniam, ktoré nesprávne hodnotil a právne posúdil.

Je presvedčený, že vykonaným dokazovaním sa nepodarilo, bez rozumných pochybností preukázať, že by konal tak, ako je to uvedené v obžalobe v 2. rade, pričom pre spáchanie skutku uvedeného vo výroku napadnutého rozsudku ním niet jednak priamych dôkazov, ale ani ucelenej reťaze nepriamych dôkazov, ktoré by sa navzájom podporovali a preukazovali žalované skutočnosti.

Spáchanie žalovaného trestného činu od vznesenia obvinenia popiera, podrobne vypovedal a na hlavnom pojednávaní (ďalej aj ako „HP“) vyhlásil, že je nevinný, pričom nie je zrejmé, z akých dôvodov senát okresného súdu neuveril jeho obhajobe, ktorá je kontinuálna od prípravného konania, kedy bol plne súčinný, a to ako s OČTK, tak aj následne s konajúcimi súdmi.

Z vykonaného dokazovania na HP pred senátom okresného súdu je zrejmé, a nebolo stranou obžaloby spochybnené, že založil dňa 20.10.1999 obchodnú spoločnosť RSC s.r.o. (ďalej aj ako „spoločnosť RSC“) ktorej bol jediným spoločníkom a konateľom, kedy táto bola zaregistrovaná ako platca dane z pridanej hodnoty (ďalej aj ako „DPH“) ku dňu 01.12.1999 Spoločnosť RSC nevykazovala až do dňa 31.01.2000 žiadnu obchodnú činnosť ktorá bola realizovaná až po podpise zmluvy o sprostredkovaní medzi spoločnosťou RSC a obchodnou spoločnosťou VAKON, s.r.o. (ďalej aj ako „spoločnosť VAKON“) zo dňa 27.01.2000 (ďalej aj ako „zmluva“). Z listinného dôkazu oznámenie zo dňa 27.01.2000 vyplýva, že spoločnosť VAKON oznamuje spoločnosti RSC, že sa „vyskytla možnosť uskutočniť“ obchodné prípady v dodávkach plechov s obchodnou spoločnosťou Feron a.s. Praha (ďalej aj ako „spoločnosť Feron“) v ročnom objeme cca 7000 ton. Následne z vykonaného dokazovania vyplýva, že prvý obchod medzi spoločnosťou RSC a spoločnosťou Feron bol realizovaný 31.01.2000. Z ďalších listinných dôkazov vyplýva, že spoločnosť RSC vyplatila spoločnosti VAKON bankovým prevodom províziu vo výške 4.353.118,- Sk a to na základe zmluvy, pričom z daňového priznania podaného na DÚ KE IV dňa 15.08.2000 vyplýva, že žiadal nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty (ďalej aj ako „DPH“) vo výške 1.756.903,-Sk, pričom súčasťou tejto sumy bola aj DPH vo výške 813.997,80 Sk, týkajúce sa faktúry za sprostredkovanie spoločnosti VAKON.

Strana obžaloby okrem predložených výsledkov z daňovej kontroly u obchodnej spoločnosti VAKON, v konaní nepredložila žiaden dôkaz, ktorý by bez rozumných pochybností preukazoval, že k sprostredkovaniu obchodov spoločnosťou VAKON pre spoločnosť RSC na dodávky hutného materiálu do spoločnosti Feron, v čase od 27.01.2000 do mesiaca 07/2000, v zmysle predložených listinných dôkazov, nedošlo, odvolávajúc sa na objektívnu zodpovednosť“. Zostáva však faktom, že v prospech

spoločnosti Feron a boli zo strany spoločnosti RSC v čase od 27.01.2000 minimálne do 07/2000 vykonané dodávky hutného materiálu, podľa vykonaných dôkazov, za ktoré bolo riadne a včas zaplatené, pričom bez existencie zmluvy by tento obchod nenastal, a preto musela byť zo strany obžalovaného, plnená aj zmluva vo vzťahu k spoločnosti VAKON.

Stranou obžaloby mu nebolo preukázané, že by tu taká obchodná príležitosť, a síce možnosť uzavrieť určitú zmluvu s treťou osobou nastala aj bez pričinenia spoločnosti VAKON a existencie samotnej zmluvy. Súčasne skutočnosť, akým spôsobom si sprostredkovanie zabezpečovala samotná spoločnosť VAKON, bolo jej „know how“ a je preňho irelevantné, nakoľko mu nemožno pričítať v tomto smere žiaden úmysel na spáchaní akéhokoľvek trestného činu, pretože neboli predložené žiadne dôkazy, že by vôbec vedel o existencii obchodnej spoločnosti Roimpex s.r.o. (ďalej aj ako „spoločnosť Roimpex“).

Ako konateľ spoločnosti RSC riadne v zmysle zmluvy zaplatil za sprostredkovanie obchodu nemalú sumu, a síce 4.353.118,-Sk (144.497,04 EUR) a súčasne bol orgánom verejnej moci, a to DÚ KE IV ukrátený na výplatu nadmerného odpočtu DPH, ktorý si riadne a včas uplatnil dňa 15.08.2000, a ktorý mu k dnešnému dňu nebol vyplatený, pričom ohľadne neho viedol súdne konania. Spoločnosť RSC tak bola ukrátená na sume 813.998,-Sk (27.019,78 EUR) čo smerovalo k jej postupnému zániku a on bol následne dňa 04.12.2002 trestne stíhaný a obvinený z trestného činu, ktorý mal mať podľa OČTK znaky trestného činu podľa ustanovenia §9 ods. 2, §148a ods. 1, ods. 3 Tr. zák., pričom tento stav trvá takmer 19 (devätnásť) rokov.

V tomto smere bol na HP vykonaný aj listinný dôkaz z č.l. 341 súdneho spisu, ktorý zachytáva jeho postoj k záverom samotnej daňovej kontroly, a tiež podporuje od počiatku prezentovanú obhajobu, prečo jeho konanie nemožno podradiť pod ustanovenie §148a ods. 1 a ods. 3 Tr. zák. a tiež pod §9 ods. 2 Tr. zák.

Súčasne uňho nebol preukázaný akýkoľvek „motív a úmysel“ žalovaný trestný čin spáchať, ktorý musí preukázať nevyhnutne strana obžaloby, a už vôbec nie spolupáchateľstvo na žalovanom trestnom čine.

Je potrebné podozrieť, že okrem aktivity okresného súdu, najmä od roku 2018 (teda takmer 20 rokov po spáchaní skutku), strana obžaloby v celom trestnom konaní, nenavrhol vykonať dokazovanie na spochybnenie samotného „sprostredkovania“, čo je v rozpore s právom na spravodlivý proces, najmä v rozpore s jeho parciálnym právom na kontradiktórny proces, za zachovania zásady rovnosti zbraní a strán v trestnom konaní.

Skutková veta výroku o vine napadnutého rozsudku uvádza, že dňa 15. 8. 2000 si na Daňovom úrade Košice IV neoprávnene uplatnil ako konateľ spoločnosti RSC, s.r.o. so sídlom v Košiciach, Jantárová č. 30, IČO: 36 194 174 nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie júl 2000 vo výške 813 998,- Sk (27 019,78 eur) na základe faktúry č. 200210001 zo dňa 30. 6. 2000, ktorú vystavil po predchádzajúcej dohode už odsúdený Z.J. F., konateľ spoločnosti VAKON, s.r.o. so sídlom v Košiciach, Južná trieda č. 93, IČO: 36 190 241, predmetom ktorej bola provízia vo výške 4 353 118,- Sk podľa zmluvy o sprostredkovaní zo dňa 27. 1. 2000 medzi spol. RSC, s.r.o. ako záujemcom a spol. VAKON, s.r.o. ako sprostredkovateľom uzatvorenia kúpnych zmlúv na predaj a kúpu plechov pre spol. RSC, s.r.o., pričom k reálnemu sprostredkovaniu nedošlo a ani k vyplateniu nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty v dôsledku daňovej kontroly vykonanej v spol. RSC, s.r.o. v mesiaci august 2000.

Namíeta, že nikdy nebol vykonaným dokazovaním zistený taký skutkový stav, ktorý by bez rozumných pochybností svedčil pre existenciu takto formulovane, skutkovej vety výroku o vine, pričom zistenie skutkového stavu v jeho trestnej veci, a tiež hodnotenie dôkazov nezodpovedá príslušným ustanoveniami Tr.por. a tiež právu na súdnu ochranu, ktorú mu odmieta okresný súd už viac ako 10 (desať) rokov poskytnúť.

Trestné konanie bolo po podaní obžaloby v 2. rade poznačené tým, že potom čo sa strane obžaloby nepodarilo preukázať „fiktívne sprostredkovanie“ nie strana obžaloby, sa snažila ďalej v konaní preukázať, že „...obžalovaný mal pred samotným sprostredkovaním zmluvou zo dňa 27.01.2000, možnosti obchodovať so spoločnosťou Feron, už dávno predtým, a mal tak dokonca konať aj po sprostredkovaní...“, ale súd prvej inštancie, čo je neprípustné.

K arbitrárnym, nezákonným a svojvoľným skutkovým záverom senátu súdu prvej inštancie a právnenému posúdeniu stíhaného skutku v napadnutom rozsudku, uvádza že nie je mu zrejmé ako vôbec mohol senát súdu prvej inštancie k takýmto záverom dospieť, nakoľko sú nielen nelogické, ale tiež vyslovene mimo rámec zistených skutočností.

Ďalej namieta, že postup senátu okresného súdu je nezákonný najmä v tom, že dňa 18.10.2018 sa jeho predsedníčka „z vlastnej iniciatívy“, a síce bez návrhu strany obžaloby v zmysle ustanovenia § 2 ods. 11 Tr.por., rozhodla zabezpečiť v trestnom konaní dôkazy, ku skutočnostiam spred takmer 20 (dvadsiatich) rokov, a tieto boli následne ňou samotnou vykonané na HP. Uvedený postup vyplýva z čl. 658 súdneho spisu, ako aj z čl. 670.

Nakoľko z vykonaného dokazovania do uvedeného dňa nevyplývalo, že by sa mal vôbec stať skutok uvedený v obžalobe v 2. rade, predsedníčka senátu okresného súdu zamerala dokazovanie na preukázanie toho, že obžalovaný už pred sprostredkovaním na základe zmluvy zo dňa 27.01.2000 „mal mať kontakty“ a „obchodoval so spoločnosťou Ferona (ako spoločník a konateľ spoločnosti ESSCE), a tiež mal tak konať aj po uzavretí zmluvy (čo vyvodzovala z toho, že mal tak konať jeho bývalý spoločník F. O. A.), a teda, že „sprostredkovanie“ je vlastne „fiktívne“. Inak si totiž jej aktivitu rozumne nemožno vysvetliť.

Takýto postup však nemožno v intenciách čl. 17 ods. 2 ústavy a príslušných ustanovení Tr.por. v demokratickej spoločnosti hodnotiť, ako zákonný a súladný so zásadou kontradiktórneho procesu, kde sa dôsledne uplatňuje rovnosť zbraní a strán v konaní. Takýmto procesným postupom sa totiž reálne neprípustným procesným postupom zvyhodňuje strana obžaloby na úkor strany obhajoby.

Vyššie uvedený postup však v trestnej veci bol zo strany predsedníčky senátu okresného súdu uplatnený, pričom ňou „zabezpečené“ dôkazy boli na HP aj vykonané, a dokonca sa o nich opiera aj napadnutý rozsudok.

Z výpovede svedka F. O. A. vyplýva, že „...obžalovaného pozná...do roku 1999 mali spolu spol. SC s.r.o...potom sa odčlenili...“. Spoločnosť SC s.r.o. (pravdepodobne sa má podľa okresného súdu jednať o obchodnú spoločnosť ESSCE, s.r.o. (ďalej aj ako „spoločnosť ESSCE“), podnikajúca s hutným materiálom, neprichádzala podľa tohto svedka do kontaktu so spoločnosťou Ferona, pričom svedok uviedol, že spoločnosť Ferona tiež nakupovala vo VSŽ, a.s. a bola konkurentom spoločnosti ESSCE. Nie je dôvod prečo by mal tento svedok na HP klamať, navyše za situácie ak sa ich „cesty“ rozišli na sklonku roku 1999.

Tento svedok teda jednoznačne vylúčil, že by on mal „príležitosť“ obchodovať so spoločnosťou Ferona, pred samotným sprostredkovaním na základe zmluvy. Bolo tiež preukázané, že spoločnosť Ferona bola konkurentom spoločnosti ESSCE, a teda asi ťažko by v tom čase spoločnosť Ferona, len tak „nepriamo“ obchodovala s ním resp. so spoločnosťou ESSCE, s.r.o., nedávalo by to žiaden zmysel. Už len z uvedeného je zrejmé, že senát okresného súdu odmieta reflektovať na zistené fakty a tento dôkaz nijako v odôvodnení napadnutého rozsudku nekonfrontoval s výpoveďou svedka S. I. E. a ním predloženými listinami, ak ich už nezákonne pripustil do konania ako dôkaz.

Z výpovede svedka Z. A. vyplýva, že „...obžalovaného pozná 20 rokov...robila v spoločnosti SC s.r.o... v r 98-99...„sekretárske práce...“. Prírodzene sa táto svedkyňa na HP, ako bývalá sekretárka, nemohla pamätať na skutočnosti spred 18 (osemnástich) rokov a teda nemohla zodpovedať otázky, ktoré jej kládla predsedníčka senátu okresného súdu. K skutku ako svedok nevedela uviesť nič.

Z výpovede svedka F. M. A. vyplýva, že „...obžalovaného pozná...pracovali spolu dva roky vo firme spol. SC s.r.o... bola tam ekonómka... Tento svedok vyslovene „vylúčil“ že by medzi obchodných partnerov spoločnosti SC s.r.o. (pravdepodobne sa má podľa okresného súdu jednať o obchodnú spoločnosť ESSCE, s.r.o. (ďalej aj ako „spoločnosť ESSCE“), podnikajúcej s hutným materiálom, patrila spoločnosť Ferona. K skutku ako svedok nevedela uviesť nič.

Z výpovede svedka Z. X. vyplýva, že „...obžalovaného pozná...bol jeho zamestnanec, skladník...“. Prírodzene ako skladník sa nemohol pamätať na skutočnosti spred 18 (osemnástich) rokov, a teda nevedel zodpovedať otázky, ktoré mu kládla predsedníčka senátu okresného súdu, a síce jej potvrdil, že

spoločnosť Ferona „...nepatrila medzi obchodných partnerov spol. SC spol. s r.o. “. K skutku ako svedok nevedel uviesť nič.

Z výpovede svedka Z. H. vyplýva, že „...obžalovaného pozná...pracovala u neho v RSC ako administratívna pracovníčka... “. Táto svedkyňa neuviedla, že „...medzi stálych odberateľov patrila spol. Ferona... “. ako je to uvedené v napadnutom rozsudku, ale na otázku predsedníčky senátu, ktorá aj pri tomto svedkovi iniciovala a viedla výsluch uviedla: „...Nakupovali sme od VSŽ, odberateľom, čo si pamätám, bola Ferona.“. Táto svedkyňa si pamätala na jediného stáleho odberateľa, a to spoločnosť Feronu, čo korešponduje s jeho výpoveďou. K skutku ako svedok nevedela uviesť nič.

Z výpovede svedka Z. Č. vyplýva, že „...jeho práca spočívala v prevzatí papiera, čo má naložiť vo VSŽ alebo vo Ferone a ten aj s tovarom odovzdal majiteľovi... “. K skutku ako svedok nevedel uviesť nič.

Z výpovede svedka Q. O. vyplýva, že „...čo sa týka prejednávanej veci, nemá o nej žiadne informácie, teda ku skutku ako svedok nevedela uviesť nič. Ani táto svedkyňa nepotvrdila, že by obchodoval so spoločnosťou Ferona, ako spoločník spoločnosti ESSCE, alebo inak. Senát okresného súdu aj v tomto smere vyvinul nezákonnú aktivitu, avšak nevie, ako ho možno spájať s tým, že spoločnosť LOZAN „asi“ v rokoch 2001 obchodovala so spoločnosťou Ferona.

Je potrebné teda podotknúť, že výsluchmi všetkých uvedených svedkov sa malo „potvrdiť“, že „obchodoval“ so spoločnosťou Ferona, resp. mal s ňou prostredníctvom „obchodných spoločností nejaké styky“ jednak v čase pred uzavretím zmluvy, tak aj po jej uzavretí, a teda, že „odplatné sprostredkovanie na základe zmluvy“ je fiktívne za účelom vylákania daňovej výhody spočívajúcej v uplatnenom nadmernom odpočte DPH, nakoľko mal už dávno pred sprostredkovaním „...niekoľkoročné kontakty so spoločnosťou Ferona...“. Obhajoba je presvedčená, že uvedené sa senátu okresného súdu, hoci to má preukazovať strana obžaloby výlučne na podklade podanej obžaloby, a nie predsedníčka senátu, resp. senát okresného súdu, nepodarilo preukázať.

Tieto osoby svedkov, neboli dokonca nikdy svedkami strany obžaloby, v rozpore s právom na rovnosť strán a rovnosť zbraní, a v rozpore s kontradiktórnym procesom, pričom vzišli z iniciatívy senátu okresného súdu a k skutku nevedeli uviesť nič podstatné.

Predmetní svedkovia však potvrdili „opodstatnenosť“ existencie zmluvy a logiku sprostredkovania obchodu ním prezentovanú.

Nezákonný postup senátu okresného súdu aj v tomto smere je v rozpore s ustanovením čl. 46 ods. 1 ústavy a v rozpore s ustanovením § 2 ods. 10 Tr.por., pričom sa nejednalo o situáciu, že by boli vykonané dôkazy, ktoré strany nenavrhli podľa §2 ods. 11 Tr.por., ale o obstarávanie dôkazov z „iniciatívy“ senátu okresného súdu v snahe „pomôcť“ obžalobe. Senát okresného súdu sa dôsledne neriadil ústavou a Tr.por., nakoľko ak by sa nimi riadil zistil by, že od 01.01.2006 neplatí „vyšetrovacía zásada“ v trestnom konaní, ale „zásada kontradiktórnosti“.

Rovnako dožiadanie okresného súdu na čl. 658 a na čl. 670 súdneho spisu je nezákonnou iniciatívou predsedníčky senátu bez návrhu strán konania, a tiež jej ostatné dožiadania vo vzťahu k spoločnosti Ferona. Predmetnom obžaloby podanej na jeho osobou nie je totiž konanie pred, a ani po spáchaní skutku, pričom dôkazom podľa trestného práva je výpoveď svedka o okolnostiach, ktoré majú byť v konaní zistené, ktoré svedok vnímal svojimi zmyslami.

Uvedení svedkovia začali byť iniciatívne zabezpečovaní ako dôkaz, z iniciatívy predsedníčky senátu okresného súdu, čo je neprijateľné v snahe „preukázať“ nemožnosť sprostredkovania na podklade zmluvy, a to dokazovaním zameraným na spoločnosť ESSCE a obchodnú spoločnosť TSC s.r.o. (ďalej aj ako „spoločnosť TSC“), a následne tiež spoločnosť LÓZAN, pritom strana obžaloby takýto dôkaz nikdy nenavrhla, a nenavrhoval ho ani on.

Je zrejmé, že na to aby spoločnosť RSC mohla obchodovať v roku 2000 so spoločnosťou Ferona, potrebovala „kontakt“, ten bol pán Z. F. zo spoločnosti VAKON, a prirodzene bol „kontaktným za províziu“. Takýto kontakt nikdy nemala ani spoločnosť ESSCE, či spoločnosť TSC, a ani on, pred dátumom 27.01.2000, a to je jednoznačne zrejmé z už vykonaných dôkazov, a to bez ohľadu na to či svedok

(spoluobžalovaný Z. F.) spáchal alebo nespáchal trestný čin, ku ktorému sa priznal, a síce úplne iný trestný čin, aký je kladený jemu za vinu.

Preto, po týchto nezákonných výsluchoch vyššie uvedených svedkov pristúpil senát okresného súdu k modifikácii výpovede svedka E., a k zabezpečeniu dôkazov rovnako nezákonným spôsobom, čo je zrejmé z č.l. 801 súdneho spisu, z ktorého vyplýva požiadavka predsedníčky okresného súdu na „zaslanie zoznamu faktúr za roky 1999 a 2000 v tabuľke APH v prípade, že v uvedenom období bola dodávateľom spoločnosti Feron, spoločnosť ESSCE, s.r.o. so sídlom Moldavská 8, Košice...“, čo opäť nenavrholo strana obžaloby.

Svedkyňa M. V. v zásade potvrdila, že spoločnosť Feron bola obchodným partnerom spoločnosti RSC, pričom potvrdila aj následky nevyplatenia uplatneného nadmerného odpočtu DPH spoločnosti RSC a nemožnosť ďalších obchodov so spoločnosťou Feron „bez zmluvy“ pri spoločnosti TSC. Potvrdila tak jeho verziu.

Svedkyňa F.. S. N. nie je svedkom spáchania skutku, vo vzťahu k nemu, pričom z vykonaného dokazovania vyplýva, že uvedená osoba nebola v styku s ním, ale mala vykonávať daňovú kontrolu v spoločnosti VAKON. Z č.l. 496 súdneho spisu vyplýva, že na termíne HP dňa 10.10.2013 uviedla si nespomína, že by ho niekedy videla, ani že ju kontaktoval telefonicky, a že je to veľký odstup času...“. Vierohodnosti jej výpovede nepridáva, informácia z č.l. 644 súdneho spisu, z ktorej vyplýva, že na termíne HP dňa 18.10.2018 sa jej mala s odstupom 5 (piatich) rokov „osviežiť“ pamäť, a už si spomenula, že si ho „...pamätá vizuálne, možno robila nejaké dožiadania v rámci dokazovania... Dokonca na tomto termíne HP tvrdila, že robila kontrolu v spoločnosti RSC, čo zo žiadneho z predložených dôkazov nevyplýva. Vo svojej výpovedi opakovane uvádzala svoje vlastné úvahy, fabulácie a domnienky, bez predloženia dôkazu, pričom hodnotenie jej výpovede je zo strany senátu okresného súdu v napadnutom rozsudku minimálne svojvoľné a neurčité.

Čo je však u predmetnej svedkyne pozoruhodné, je fakt, táto na HP dňa 18.10.2018 uviedla preňho tú podstatnú informáciu na č.l. 643 súdneho spisu, a to v tom zmysle, že „...p. Kočíš naletel v dobrej viere, ale oni to vedia využívať takýto ľudia ako je F.“. Uvedenú skutočnosť senát okresného súdu prehliadol a nijako nehodnotil, hoci táto vypovedaná informácia v mnohom poukazuje na neexistenciu úmyslu na strane obžalovaného žalovaný trestný čin spáchať.

Osoby svedkov Z. K. a Z. S. sú preňho dve neznáme osoby, ktoré prezentujú, že nevedia nič o skutku, a súčasne s nimi nebol v žiadnom zmluvnom, a ani inom vzťahu.

K výpovedi svedka Mgr. I. E., uvádza, že tohto svedka nie je možné považovať za svedka skutku obžaloby, a súčasne nie je možné skutočnosti ním prezentované a predložené v trestnom konaní považovať za dôveryhodné, a preukázané.

Tento svedok vypovedal už v prípravnom konaní, a to na č.l. 88-90 (resp. 74-76) súdneho spisu dňa 17.03.2009 pred dožiadaným orgánom verejnej moci v Českej republike, pričom v podstatnom vtedy uviedol, že „...V roce 2000 byla společnost Feron v kontaktu se slovenskou společností RSC a to tak, že byla u nás registrována jako jeden z možných dodavatelu. V současné době již není možné zjistit, zda mezi oběma společnostmi proběhl nějaký obchod... Před rokem 2000 byla společnost RSC rovněž vedená jako jeden z možných dodavatelu, avšak opět není možné uvést bližší informace o probíhajících obchodech... Veškeré informace, které jsem získal, mám z našeho datového úložiště. Bližší poznatky k celé věci uvést nemohu. Ve výše uvedených letech byla společnost Feron rozdrobená na pobočky a tudíž je možné, že se mohlo jednat o nějakou pobočku, která konkrétně mohla s výše uvedenými společnostmi obchodovat, není však možné zjistit, která to mohla být...“.

Táto výpoveď bola v zmysle návrhu strany obžaloby prečítaná na HP konanom dňa 24.11.2014, ako dôkaz.

Z predmetnej výpovede je možné usudzovať, že v roku 2009 nebolo možné v spoločnosti Feron zistiť, ani len to, či vôbec prebehol medzi spoločnosťou RSC a spoločnosťou Feron nejaký obchod. Spoločnosť RSC mala byť iba jedným z „...možných dodavatelu...“, a to aj dokonca pred rokom 2000, čo by v komparácii s listinným dôkazom, a síce výpisom z obchodného registra spoločnosti RSC

znamenal, že bola vedená len ako „možný dodávateľ“ spoločnosti Ferona, a to aj 2 (dva) mesiace a pár dní z roku 1999, hoci akýkoľvek reálny obchod medzi spoločnosťou Ferona a spoločnosťou RSC spreď roku 2000 nebol v trestnom konaní preukázaný, a ani nikde nikým tvrdený, a podľa neho je vylúčený.

Je zrejmé, že samotná registrácia subjektu v systéme spoločnosti Ferona, ako „možného obchodného partnera“ nedokazuje fakt, že prebehol akýkoľvek obchod, medzi ňou a iným subjektom a nie je zrejmé na základe akých presných kritérií a za akým účelom sa v systémoch tejto obchodnej spoločnosti viedli iné právnické a fyzické osoby.

Po zmene zákonného sudcu/senáu bolo vykonané HP odznova, a tento svedok sa dňa 07.06.2018 na č.l. 630 súdneho spisu najprv ospravedlnil z termínu HP nariadeného na deň 16.07.2018 o 8.30 hod. kedy v podstatnom zotrval vo svojom „stanovisku“ z roku 2009 a síce, že „...výsledok sa má vzťahovať k obdobi roku 2000 kedy ja sám jsem ve společnosti "Ferona, a.s. ještě nepracoval... ve spol. Ferona, a.s. pracuji jako právník a o této kauze jsem čerpal informace pouze a jenom z interního systému společnosti. Osobní ani sprostředkovanou zkušenost s obžalovaným nebo jím zastupovanými společnostmi nemám... vše co jsem o věci z našich interních systému Ferona, a.s. zjistil jsem již zdelil při výslechu, vedeného v rámci přípravného řízení, když jsem byl v rámci dožadání vyslechnut Policií ČR. Nad rámec tehdy sdělených informací nemám, co bych dodal... S ohledem na časový odstup k této věci nepamatuji již ničeho. Navíc, opět s ohledem na časový odstup již ani informace z našich systému nejsou dosažitelné. ...“

Vzhľadom k uvedenému sa skutočnosti uvádzané zo strany tohto svedka následne na termíne HP uskutočnenom dňa 18.10.2018 a dňa 20.07.2020 javia ako „fikcia“, resp. ako absolútne nedôveryhodné.

Súčasne nielen z dôvodu zabezpečovania dôkazov z „iniciatívy“ senátu okresného súdu, ale aj z dôvodu absolútnej nedôveryhodnosti „zdroja“ z akého sú tieto listinné dôkazy v trestnom konaní neprocesne zabezpečované, sa ako nezákonné a nevierohodné javia všetky listiny od obchodnej spoločnosti Ferona zabezpečené a predložené po dátume doručenia podania na č.l. 630 súdneho spis. Tieto dôkazy sa javia ako účelovo zabezpečené z iniciatívy predsedníčky senám okresného súdu, a hoci predtým svedok desiatky rokov tvrdí, že ich nie je možné zabezpečiť a vyhľadať, zrazu sa nájdu, obnovia a vyhľadajú v tom istom „informačnom systéme“ kde boli predtým „nedosiahnuteľné“.

Ako nezákonné sú preto namietané všetky dožiadania predsedníčky senátu okresného súdu spoločnosti Ferona, k rukám „svedka S.. I. E.“ ktorý ani nie je svedkom skutku.

Po vykonaní výsluchu svedka S.. I. E., sú dve možnosti, buď svedok vôbec nevie čo robí, alebo veľmi dobre vie čo robí, klame a dopúšťa sa trestného činu marenia spravodlivosti, a síce nemožno si vybrať z ním prezentovaných skutočností, ktorú prijať za pravdivú. Z uvedeného dôvodu bol navrhovaný na HP aj dôkaz výsluchom osoby, ktorá mala listiny prezentované týmto svedkom za spoločnosť Ferona „vyhotoviť“ resp. „obnoviť“ z „...informačného systému... kde tieto informácie podľa tvrdení svedka S.. I. E. neboli nielen v roku 2018, ale ani v roku 2009, ale zázračne sa tam vyskytli v roku 2020, no bol zamietnutý. Senát totiž vykonáva mimo podanú obžalobu len dôkazy, ktoré sa mu hodia pre ním určenú verziu skutku a odmietol všetky dôkazy strany obhajoby.

Preto hodnotenie svedeckej výpovede svedka S.. I. E. zo strany senátu okresného súdu v napadnutom rozsudku sa javí ako hrubo arbitrárne, svojvoľné účelové a nezákonné, pretože za preukázané sa prezentujú len niektoré skutočnosti z celého obsahu rozporuplných skutočností u osoby tohto svedka. Preto hodnotenie tohto dôkazu je absolútne neprijateľné a v rozpore s Tr.por.

Len ťažko možno uveriť vierohodnosti dôkazov prezentovaných spoločnosťou Ferona predkladaných svedkom S.. I. E. v predmetnom trestnom konaní, ak v roku 2009, a aj v roku 2018 prezentuje, to čo bolo citované vyššie, a následne dňa 18.05.2020 v čase o 11:01 hod. doručí do podateľne okresného súdu e-mail s prílohou, na č.l. 814 súdneho spisu, kde prezentuje „prehľad faktúr vystavených v roku 1999 k spoločnosti ESSCE, „apropo“ spoločnosti, v ktorej mal obžalovaný onoho času účasť, hoci na č.l. 630 v podaní tvrdí opak, a aj skôr na HP, a v prípravnom konaní. A dokonca tento svedok predloží tiež dôkazy evidované na č.l. 842 - 847 a dôkazy na čl. 651 - 653 súdneho spisu.

Za danej situácie bolo povinnosťou senátu okresného súdu dôsledne preveriť takto predložené dôkazy, vykonať ďalšie navrhované dôkazy a vypočuť osoby, ktoré tieto dôkazy „obnovili“ nakoľko svedok S. I. E., môže byť nanajvýš ich „predkladateľom“, ale nikdy nie svedkom žalovaného skutku.

Ak už chcel prezentovať senát okresného súdu všetky tieto skutočnosti pochádzajúce od „svedka“ S. I. E. za preukázané, pravdivé, a jednoznačne v zmysle zásady „in dubio pro reo“ za dokázané, ako ich svojvoľne a arbitrárne prezentuje v napadnutom rozsudku, mal s nimi minimálne konfrontovať svedka F. Z. E., ktorý bol v zmysle dôkazu vykonaného na HP v rokoch 1992 - 2004 generálnym riaditeľom spoločnosti Feron, a ktorý dokonca po zákonom poučení na č.l. 128 súdneho spisu v podstatnom tvrdil, že „...v našom informačnom systéme se žádné obchodní případy vztahující se ke firme RSC, s.r.o. ani Vakon nenalézají, resp. nebyly dohledány...“, a ak už iniciatívne zabezpečoval „dôkazy len v neprospech“ obžalovaného mal na termíne HP dňa 18.10.2018 a dňa 20.07.2020 vykonať v zmysle svojej iniciatívy podľa ustanovenia §2 ods. 11 dôkaz výsluchom svedka Ing. Z. E., Z. Š. a F. S. I., a na odstránenie týchto „zásadných rozporov“ vykonať konfrontácie svedkov navzájom, a tiež s ním k tomu, čo je spoločnosťou Feron a svedkami E. a E. diametrálne odlišne takmer 2 dekady prezentované.

Ešte je potrebné poznamenať jednu podstatnú skutočnosť, a síce, že svedok F. Z. E. sa onoho času vyjadril, že nepozná „F. K. H.“ a nie „F. V. H.“, čo je zásadný rozdiel, a preto bolo minimálne vhodné sa ho na uvedené dotazovať, ak už je teda z iniciatívy senátu okresného súdu vykonávané rozsiahle dokazovanie k tomu, kto s kým mimo sprostredkovania na základe zmluvy v rokoch 1999 - 2001 so spoločnosťou Feron „obchodoval a mal kontakty“, a to mimo rámec skutkovej vety obžaloby.

Nie je vôbec zrejmé, ako sa s uvedenými rozpormi vysporiadal senát okresného súdu, a ak už teda sám inicioval rozsiahle dokazovanie, ako už bolo uvedené vyššie, prečo neodôvodnil uvedené skutočnosti v napadnutom rozsudku a sám neodstraňoval rozpory, nakoľko strana obžaloby zostala v tomto smere štatistom a nevykonáva absolútne žiadne dokazovanie.

K výpovedi „kľúčového svedka“ Z. F. je nevyhnutne potrebné poznamenať nasledovné.

Najprv je potrebné poukázať na skutočnosti, ako sa vlastne stal „spoluobžalovaný“ resp. hlavný jediný páchatel stíhaného skutku, „svedkom“, ktorým vlastne nikdy ani nebol, následne je potrebné konštatovať, že tento svedok sa ako obžalovaný priznal k úplne inému „skutku“, než z akého je obžalovaný on a napadnutým rozsudkom nateraz neprávoplatne odsúdený.

Súd prvej inštancie odmietol v napadnutom rozsudku zákonne hodnotiť, že tento „svedok“, uzavrel najprv dohodu o vine a treste s prokurátorom okresnej prokuratúry a následne dňa 27.10.2014 bola táto schválená pred senátom okresného súdu, a síce pre skutok, ktorý mal spáchať „...F. K. H....“, a to, okrem iného tak, že si dňa 14.07.2000 uplatnil ako konateľ spoločnosti RSC nadmerný odpočet na DPH za mesiac jún 2000...“.

Teda okrem toho, že sa tento „svedok“ priznal ku skutku, ktorý sa nikdy v objektívnej realite nemohol stať, čo ušlo pozornosti senátu okresného súdu, nie je v ničom svedkom konania v jeho neprospech, ktoré sa mu kladie na podklade nezákonnej obžaloby za vinu.

Dôveryhodnosť tohto svedka, po tom, čo vlastne „zatiahol“ jeho do trestného stíhania, a následne uzavrel dohodu o vine a treste pre „akýkoľvek skutok“ je totiž mizivá.

Senát okresného súdu sa odmietol zaoberať tým, že s týmto svedkom, už v čase podania obžaloby bola uzavretá dohoda o vine a treste, pričom s ním bola schválená, z dôvodu procesného postupu senátom okresného súdu, až dňa 27.10.2014, teda evidentne po tom, čo svedok neuniesol tlak trestného konania. Tento svedok bol najprv opakovane predvolávaný na HP po podaní obžaloby, ako spoluobžalovaný, a to takmer 3 (tri) roky, a až následne sa senát okresného súdu rozhodol schváliť dohodu o vine s treste. Jeho priznanie sa aj z tohto hľadiska preto javí, ako nevierohodné a vynútené.

Pre posúdenie vierohodnosti tohto svedka, nie je tiež bez významu, že po schválení dohody o vine a treste, s týmto svedkom, je na termíne HP dňa 28.05.2015 vypočutý, pričom uvádza, že „...Využívam svoje právo a pred súdom vypovedať nebudem...Ďalej po poučení podľa §131 ods. 1 Tr. por. udáva:

Poučení som porozumel. Svedok udáva: Nebudem vypovedať, aby som si neprivodil trestné stíhanie. Neviem uviesť aké trestné stíhanie. "

Na ďalšom termíne HP tento svedok opäť využíva svoje právo a nevypovedá, a preto s ním nie je možná ani konfrontácia.

Ak preto súd prvej inštancie poukazuje na uvedenú osobu, ako na „kľúčového svedka“, je takéto hodnotenie bez výkladu vyššie uvedeného úplne svojvoľné a arbitrárne, a súčasne nezákonné pretože porušuje zásadu voľného hodnotenia dôkazov, a aj zásadu zákonnosti. Senát okresného súdu v napadnutom rozsudku vôbec nevysvetlil, v čom je teda tento svedok pre jeho skutkové a právne závery taký „kľúčový“.

Zo skutočnosti, že tento „svedok“ bol právoplatne odsúdený za úplne iný trestný čin ku ktorému sa priznal, než aký sa obžalobou kladie jemu za vinu, nemožno usudzovať nič v jeho neprospech.

K predloženým listinným dôkazom je potrebné uviesť, že ani tieto nepreukazujú spáchanie žalovaného skutku, a hoci sa predsedníčka senátu okresného súdu snažila preukázať, že „obchodoval“, resp. dodával do spoločnosti Ferona, ako osoba účastná na podnikaní spoločnosti ESSCE, a tiež spoločnosti TSC, nepodarilo sa jej zabezpečiť v tomto smere žiaden zákonný dôkaz, okrem indícií a nezákonných dôkazov od spoločnosti Ferona, ktorá prostredníctvom svojho právneho zástupcu, z ktorého sa stal svedok, raz tvrdila, že dôkazy nedokáže dohľadať, potom ich sama vytvárala a rekonštruovala, a následne predkladala v súdnom konaní bez návrhu strany obžaloby a bez predloženia akýchkoľvek reálnych účtovných dokladov „...faktúr, dodacích listov, objednávok, CMR dokladov, tovarových nákladných listov a pod...“, ktoré by dostatočne preukazovali nejaké reálne uskutočnené obchody medzi spoločnosťami ESSCE, RSC, TSC, LOZAN a spoločnosťou Ferona.

Argument svedka S. I. E., že tieto „dokumenty“ sa archivujú 10 rokov, a preto už nie sú k dispozícii neobstojí, pričom ako OČTK, tak aj strana obžaloby ak chceli dokazovať niečo čo je mimo rámec skutkovej vety obžaloby, mali si zabezpečiť uvedené „dokumenty“ v čase do 07/2010, kedy by uplynula doba povinnej archivácie na strane spoločnosti Ferona. V uvedenom smere úplne zlyhali.

Usudzovať na úmysel spáchať žalovaný trestný čin z dokladov predložených spoločnosťou Ferona, v podobe, forme, spôsobom, a za situácie za akej boli predložené, je nielen nezákonné, ale až absurdné.

Vnútoraná logika takéhoto dokazovania zo strany senátu okresného súdu spočíva potom v tom, že ak mu nie je možné preukázať „fiktívnosť sprostredkovania“ z predložených dôkazov stranou obžaloby, budú sa v konaní z iniciatívy senátu okresného súdu zabezpečovať dôkazy na podporu a preukázanie skutočnosti dovtedy, kým sa z „indícií“ nepreukáže, že obchodoval v čase pred aj po uzavretí zmluvy so spoločnosťou Ferona, čím sa stane sprostredkovanie „fiktívne“.

Hodnotenie zisteného skutkového stavu na č.l. 8 napadnutého rozsudku sa vo svetle všetkých vyššie uvedených skutočností javí ako neprijateľné.

Senát okresného súdu nemohol na základe na HP vykonaných dôkazov, dôjsť k „nepochybnému záveru“, že sa žalovaný skutok stal. Nakoľko skutok tak, ako ho senát ustálil, ani nebol v obžalobe uvedený, a nie je preň začaté trestné stíhanie. Absentuje dôkaz o akomkoľvek jeho úmysle žalovaný skutok spáchať, či už sám alebo v spolupáchateľstve. V napadnutom rozsudku tiež nie je možné svojvoľne meniť skutočnosti, pre ktoré nie je začaté trestné stíhanie.

Kontinuálne prezentuje svoju pravdivú verziu, ktorá je potvrdená aj vykonanými dôkazmi, že obchod medzi spoločnosťou RSC a spoločnosťou Ferona v roku 2000 bol realizovaný „výlučne“ ako výsledok zmluvy medzi spoločnosťou RSC a spoločnosťou VAKON. Stranou obžaloby, a ani iným zákonným spôsobom nebol predložený v trestnom konaní žiaden zákonný dôkaz, že by obžalovaný obchodoval so spoločnosťou Ferona mimo „rámec obchodov“ v zmysle zmluvy.

Priznanie sa „svedka“ Z. F. v procesnom postavení pôvodne spoluobžalovaného je v každom smere irelevantné nakoľko, ako bolo uvedené vyššie, tento sa priznal ku skutku, ktorý sa objektívne ani nestal,

a preto nemôže z iného skutku ani jeho usvedčovať. Takáto úvaha uvedená v napadnutom rozsudku je úplne iracionálna.

Pre jeho obchod na základe zmluvy sú tiež nepodstatné vzťahy medzi spoločnosťou VAKON a spoločnosťou Roimpex, nakoľko nebol nikdy účastný ich vzájomných vzťahov, a ani o nich nevedel nebyť tohto trestného konania, v ktorom sa o nich dozvedel. Je tiež irelevantné hodnotenie osoby svedka Z. F., zo strany svedka Ing. N., a prevzatie tohto hodnotenia do napadnutého rozsudku, to môže byť relevantné len v jeho trestnom stíhaní, ak sa tu stal svedkom.

Záverom je potrebné uviesť, že je krajne nespravodlivé, ak je napadnutým rozsudkom uzavreté, že je to práve on, kto by mal niesť zodpovednosť za skutok ktorý sa nestal, a ktorý evidentne spáchal, a to v inom garde a za inej skutkovej vety, pán Z. F., ku ktorému sa priznal.

Ako úplne nelogický mu príde záver vyjadrený v napadnutom rozsudku, že by svedkovia „.../ S., J. K. aj. F...“, mali vypovedať na jeho obranu a túto potvrdzovať. Uvádza, že s osobami K. a S. nikdy nič nemal, nepozná ich, a ani vzťahy k spoločnosti VAKON, ktoré ani nie sú predmetom trestného stíhania. Konfrontácia s osobou svedka Z. F. nebola možná z dôvodov na jeho strane, a to v žiadnom prípade nemožno pričítať jemu na ľarchu.

Senát okresného súdu nemohol tiež rozumne uzavrieť, že „...spol. RSC, s.r.o. bola v r. 2000 dodávateľom spol. Ferona, a.s. Praha bez sprostredkovateľskej zmluvy...“, pričom v konaní nebolo bez rozumných pochybností preukázané, že by „...mal vytvorené niekoľkoročné kontakty na rôznych obchodných partnerov, ktoré mohol využiť v rámci podnikateľskej činnosti aj po vytvorení novej spoločnosti RSC, s.r.o. Košice, ktorá vznikla dňa 20.10.1999 (čl.626)...“, pričom zo skutočnosti, že tu existuje domnienka prezentovaná Mgr. I. E. bez predloženia konkrétnych faktúr, dodacích listov, objednávok a akýchkoľvek účtovných dokladov o uskutočnených obchodoch medzi spoločnosťou Ferona a spoločnosťami ESSCE, TSC a LÓZAN, nie je možné z „spoločníctva“ s osobou F.. O. A. vyvodiť záver, že spoločnosť ESSCE obchodovala pred uzavretím zmluvy s Feronou a tiež nie je možné uzavrieť, že je tomu tak preto, že tak konala spoločnosť LÓZAN ako dodávateľ bez jeho účasti, potom čo F.. O. A. odišiel zo spoločnosti ESSCE.

Ak bolo zámerom strany obžaloby dokazovať uvedené skutočnosti, bolo potrebné v tomto smere od vyššie uvedených obchodných spoločností riadne a včas zabezpečiť príslušné účtovné doklady, a následne doplniť skutkovú vetu uznesenia o začatí trestného stíhania, obvinenia a obžaloby, pretože jedine z konkrétnych účtovných dokladov sa dá preukázať existencia uskutočnených obchodov v minulosti, a to o to viac, ak sú „predstavitelmi“ spoločnosti Ferona po dobu dvoch dekád prezentované v trestnom konaní rozporuplné vyjadrenia, a predkladané rozporuplné dôkazy, navyše v nezákonnom procese.

Platný Tr.por. vychádza zo základnej zásady, že obžalovanému treba trestný čin, ktorý je predmetom obžaloby, dokázať. Nestačí ani samo prípadné priznanie obžalovaného, či spoluobžalovaného, ak nie je podporované inými skutočnosťami, ktoré súd právom prijal za dokázané. Platné právo vôbec, vyžaduje aby obžalovaný nebol uznaný vinným z trestnej činnosti, ktorá nebola vierohodne a zákonne dokázaná, a ak sú pochybnosti, treba vždy rozhodnúť v prospech obžalovaného.

Dokazovanie musí byť v tomto smere vykonané zákonným spôsobom, a síce výlučne a iba po zákonnom začatí trestného stíhania, zákonnom vznesení obvinenia a po zákonnom podaní obžaloby.

Strana obhajoby má za to, že senát okresného súdu sa postavil do role „pomocníka“ obžaloby, a to nielen z toho podstatného dôvodu, že sa zo všetkých síl snažil vykonať iba všetky dôkazy, ktoré navrhla strana obžaloby, ale najmä z toho dôvodu, že bez zákonného podkladu „inicialoval“ a vykonal vlastné dokazovanie“ no nevykonal žiadne dôkazy, ktoré navrhla strana obhajoby, čím si nevytvoril dostatočný skutkový, procesný a právny podklad pre spravodlivé rozhodnutie vo veci obžalovaného a konal v rozpore so zásadou kontradiktórnosti, rovnosti strán a zbraní a porušil jeho právo na obhajobu a spravodlivý proces.

Na preukázanie jeho viny, súhrn priamych a nepriamych dôkazov musí tvoriť logickú ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo

preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru. Výrok o vine môže byť založený teda len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania. Strana obhajoby je presvedčená, že skutok kladený mu na podklade obžaloby za vinu sa v posudzovanom prípade nepodarilo dostatočne preukázať a nie sú ani základné predpoklady pre záver príslušného súdu o výroku o vine za žalovaný skutok.

Navrhuje na verejnom zasadnutí vykonať ako listinný dôkaz postupom podľa Tr.por. podanie z č.l. 630 súdneho spisu, ako aj podanie z č.l. 814 a č.l. 815 súdneho spisu. Súčasne navrhuje vypočuť ako svedka F. I. E., F. Z. E.C., Z. Š. a F. S. I., a to aj k čl. 842 - 847, a tieto osoby následne konfrontovať navzájom a s ním.

Krajský súd na základe takto podaného odvolania podľa § 317 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného a rovnako aj okresného prokurátora nie je dôvodné.

Výrok o vine obžalovaného F. V. H., uvedený v napadnutom rozsudku, je založený na presvedčivých dôkazoch vykonaných v súlade s trestným poriadkom a teda zákonným spôsobom na hlavnom pojednávaní prvostupňového súdu, ktoré bez akýchkoľvek pochybností vylučujú inú alternatívu skutkového deja, než aký bol na základe týchto dôkazov ustálený v rozsudku okresného súdu.

Keďže prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok, odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane ale komplexne a preto nie je účelom v tomto rozhodnutí znovu podrobne opakovať a rozoberať dôkazy, na ktoré vo svojom rozhodnutí už poukázal okresný súd.

Krajský súd konštatuje, že okresný súd v súlade s ustanovením § 165 Tr. por. a § 168 Tr. por. riadne, logicky a presvedčivo vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové závery opiera a tiež akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov vrátane právnych úvah pri posudzovaní dokázaných skutočností podľa príslušných ustanovení zákona.

Obžalovaný F. V. H. v podanom odvolaní v podstate zotrval na obhajobe uplatnenej v skorších štádiách trestného konania aj na hlavnom pojednávaní prvostupňového súdu, s ktorou sa okresný súd vo svojom rozhodnutí náležite vysporiadal.

Okresný súd v dôvodoch napadnutého rozhodnutia venoval adekvátnu pozornosť výpovedi obžalovaného F. V. H., v ktorej opísal zo svojho pohľadu uplatnenie nadmerného odpočtu DPH za zdaňovacie obdobie júl 2000 na Daňovom úrade Košice IV dňa 15.8.2000 vo výške 1.756.903,- Sk, pričom súčasťou tejto sumy bola aj DPH vo výške 813.998,- Sk na základe faktúry č. 200210001 zo dňa 30.6.2000, ktorú vystavil už odsúdený Z. F., konateľ spoločnosti VAKON s.r.o. so sídlom v Košiciach, Južná tr. 93, predmetom ktorej bola provízia vo výške 4.353.118 Sk, podľa zmluvy o sprostredkovaní zo dňa 27.1.2000 uzavretej medzi spoločnosťou RSC s.r.o. so sídlom v Košiciach, Jantárová 30, ktorej bol konateľom a spoločnosťou VAKON s.r.o. so sídlom v Košiciach, Južná tr. č. 93.

Krajský súd v predmetnej trestnej veci rozhoduje už opakovane, pričom vo svojich rozhodnutiach zo dňa 23.2.2016 sp. zn. 5To/55/2015 a sp. zn. 6To/66/2019 zo dňa 28.11.2019 veľmi konkrétne poukázal na zistené pochybenia prvostupňového súdu pri ustálení priebehu skutkového deja v tejto trestnej veci a s tým súvisiacu potrebu znovu overiť určité skutočnosti a odstrániť zistené nepresnosti opakovaním už vykonaných dôkazov, ale aj doplnením vykonaného dokazovania, ktoré odvolací súd v rozhodnutí naznačil.

Okresný súd následne vykonal dokazovanie a zistil skutkový stav v rozsahu nevyhnutnom pre jeho rozhodnutie o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že obžalovaný F. V. H. ako konateľ spoločnosti RSC, s.r.o. so sídlom v Košiciach, ul. Jantárová 30, dňa 15.8.2000 na Daňovom úrade Košice IV uplatnil nadmerný odpočet 1.756.903,- Sk, pričom súčasťou tejto sumy bola aj DPH vo výške

813.998,- Sk za zdaňovacie obdobie júl 2000 na základe faktúry č. 200210001 zo dňa 30.6.2000, ktorú vystavil po predchádzajúcej dohode s obžalovaným F. V. H. už odsúdený Z. F., konateľ spoločnosti VAKON s.r.o. so sídlom v Košiciach, Južná tr. 93, predmetom ktorej bola provízia vo výške 4.353.118,- Sk, ktorá sa týkala sprostredkovania predaja plechov podľa zmluvy o sprostredkovaní zo dňa 27.1.2000 medzi spol. RSC, s.r.o. so sídlom v Košiciach, ul. Jantárova 30 - záujemcom a spol. VAKON s.r.o. so sídlom v Košiciach, Južná tr. 93 ako sprostredkovateľom na uzavretie kúpnych zmlúv s treťou osobou na predaj a kúpu plechov pre spol. RSC, s.r.o. so sídlom v Košiciach, ul. Jantárova 30 s tým, že výška provízie bola dohodnutá na 1.350,- Sk za tonu plechov bez DPH pričom reálne k sprostredkovaniu nedošlo a v dôsledku daňovej kontroly vykonanej v spoločnosti RSC, s.r.o. so sídlom v Košiciach, ul. Jantárova 30 v období 31.8.2000 - 19.1.2001 ani k vyplateniu nadmerného odpočtu DPH.

Z protokolu o kontrole DPH zo dňa 23.1.2001 v spol. RSC, s.r.o. so sídlom v Košiciach, ul. Jantárova 30 vyplýva, že kontrola bola vykonaná v období 31.8.2000 -19.1.2001 za zdaňovacie obdobie júl 2000, pričom konateľ spol. VAKON s.r.o. so sídlom v Košiciach, Južná tr. 93 nevedel vysvetliť akú činnosť vykonal pre spol. RSC, s.r.o. so sídlom v Košiciach, ul. Jantárova 30, za ktorú fakturoval sprostredkovateľskú odmenu. V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na tú skutočnosť, že Z. F. dokonca tvrdil, že mal sprostredkovať aby spol. ROIMPEX s. r.o. Stará Ľubovňa mohla predávať plechy spol. RSC, s.r.o. so sídlom v Košiciach, ul. Jantárova 30. Možno preto konštatovať, že v priebehu daňového konania Z. F., logicky, jasne a zrozumiteľne nebol schopný vysvetliť ako došlo k plneniu zmluvy o sprostredkovaní. Odvolával sa na svojho bližšie neidentifikovateľného kolegu pričom spol. VAKON s.r.o. so sídlom v Košiciach, Južná tr. 93 nezamestnávala žiadnych zamestnancov.

Výsledky vyššie uvedenej daňovej kontroly sa premietli aj do rozhodnutia Daňového úradu Košice IV zo dňa 7.2.2001 č. 698/320/2776/12127/01/God.Sab, ktorým bol znížený spoločnosti RSC, s.r.o. so sídlom v Košiciach, ul. Jantárová 30, nadmerný odpočet DPH uplatnený v daňovom priznaní za zdaňovacie obdobie júl 2000 o sumu 813.998,- Sk (27.019,78 €) a naň nadväzujúceho platobného výmeru Daňového úradu Košice IV zo dňa 7.2.2001 č. 698/320/2776/12201/01/God.Sab, ktorým daňový úrad zvýšil spoločnosti RSC, s.r.o. so sídlom v Košiciach, ul. Jantárová 30, daň za zdaniteľné obdobie júl 2000 o 813.998,- Sk (27.019,78 €) .

Rozhodnutím Daňového riaditeľstva SR zo dňa 28.5.2001 č. VI/2500/484/2855/2001 bol potvrdený vyššie uvedený platobný výmer Daňového úradu Košice IV zo dňa 7.2.2001 č. 698/320/2776/12201/01/God.Sab.

Rovnako bolo potvrdené aj rozhodnutie Daňového úradu Košice IV 698/320/2776/12127/01 zo dňa 7.2.2001 rozhodnutím Daňového riaditeľstva SR zo dňa 28.5.2001 č. VI/2500/484/2851/2001.

Najvyšší súd SR rozsudkom zo dňa 30.1.2002 sp. zn. 6SŽ123/01 a 6SŽ124/01 zamietol žalobu podanú spoločnosťou RSC, s.r.o. Športová 612, Veľké Leváre o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí Daňového riaditeľstva SR, pracovisko Košice č. VI/2500/484/2851/2001 a č. VI/2500/484/2855/2001 z 28.5.2001.

Podľa zmluvy o sprostredkovaní zo dňa 28.1.2000 mal sprostredkovateľ spol. ROIMPEX s.r.o. Stará Ľubovňa v zastúpení Z. K. pre záujemcu VAKON s.r.o. so sídlom v Košiciach, Južná tr. 93, sprostredkovať uzatvorenie zmlúv s treťou osobou na kúpu a predaj plechov pre firmu RSC, s.r.o. so sídlom v Košiciach, ul. Jantárová 30, za odmenu podľa vyhodnotenia ktoré bude tvoriť neoddeliteľnú súčasť faktúry.

V tejto súvislosti je ale potrebné uviesť, že svedok Jozef Puchel poprel, aby uvedenú zmluvu podpísal. Z jeho výpovede vyplýva, že v roku 1999 odišiel do zahraničia. Na Slovensku nebol desať rokov. Nie sú mu známe okolnosti, za ktorých sa v máji 1999 stal majiteľom spol. ROIMPEX s.r.o. Stará Ľubovňa. V tejto spoločnosti nevykonával žiadnu činnosť.

Na výpoveď uvedeného svedka nadväzuje vyjadrenie Daňového úradu Stará Ľubovňa, ktorý potvrdil, že spol. ROIMPEX s.r.o. Stará Ľubovňa si nespĺnila registračnú povinnosť, nepodávala daňové priznanie na DPH, nepriznala a ani neodviedla DPH na výstupe.

Vzhľadom na uvedené zistenie, sú dostatočne odôvodnené pochybnosti o dôvodnosti vystavenia faktúry č. 300600 spol. ROIMPEX s.r.o. Stará Ľubovňa, pre spol. VAKON s.r.o. so sídlom v Košiciach, Južná

tr. 93 a rovnako faktúry č. 200210001 zo dňa 30.6.2000 vystavenej spol. VAKON s.r.o. so sídlom v Košiciach, Južná tr. 93 pre spol. RSC, s.r.o. so sídlom v Košiciach, ul. Jantárova 30.

Z uvedeného je bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, že spol. ROIMPEX s.r.o. Stará Ľubovňa v konečnom dôsledku pre spol. VAKON s.r.o. so sídlom v Košiciach, Južná tr. 93 nespprostredkovala uzatvorenie žiadnej zmluvy s treťou osobou na kúpu a predaj plechov pre spol. RSC, s.r.o. so sídlom v Košiciach, ul. Jantárová 30 a preto ani spol. VAKON s.r.o. so sídlom v Košiciach, Južná tr. 93 nemohla sprostredkovať uzatvorenie zmluvy pre spol. RSC, s.r.o. so sídlom v Košiciach, ul. Jantárová 30 so spol. FERONA a.s. Praha.

Svedok S. I. E., vedúci správy pohľadávok spol. Feron a.s. Praha, predložil súdu z archívu informačného systému výstup z počítačovej databázy, ktorý je obchodným a ekonomickým programom spol. FERONA a.s. Praha a to konkrétne zoznam faktúr z obchodných prípadov v roku 2000 medzi spol. FERONA a.s. Praha (odberateľ) a RSC, s.r.o. so sídlom v Košiciach, ul. Jantárova 30 (dodávateľ). Uvedený zoznam obsahuje faktúry, ktoré sú zadokumentované na čl. 178 - 296 trestného spisu, týkajúce sa obdobia od 31.1.2000 - 29.6.2000 a ďalej zoznam o dodávateľovi 12535 ESSCE v roku 1999 v saldokonto dodávateľov zadokumentovaný na čl. 843 - 844 trestného spisu, z ktorého vyplýva že spol. FERONA a.s. Praha nakupovala v roku 1999 tovar od spol. ESSCE s.r.o. Súčasťou zoznamu je 52 dodávateľských faktúr vystavených od mája 1999 do novembra 1999. Všetky faktúry v zozname sú označené ako zaplatené s tým, že v ďalších rokoch už obchod s dodávateľom nebol.

Svedok S. I. E. na hlavnom pojednávaní vysvetlil, na základe akých údajov bola spol. ESSCE s.r.o. stotožnená ako dodávateľ spol. FERONA a.s. Praha a zároveň potvrdil, že zoznam vyhotovil jej zamestnanec Z. Š.. Z uvedeného zoznamu je zrejmé, že tento bol vyhotovený Z. Š. a za FERONU a.s. Praha podpísaný podpredsedom predstavenstva F. S. I..

Uvedené listinné dôkazy podľa názoru krajského súdu bez akýchkoľvek pochybností vyvracajú uplatnenú obhajobu obžalovaným F. V.G. H., že obchod so spol. FERONA a.s. Praha v prvom polroku 2000 bol zrealizovaný spol. RSC, s.r.o. so sídlom v Košiciach, ul. Jantárová 30, na základe sprostredkovateľskej zmluvy uzavretej so spol. VAKON s.r.o. so sídlom v Košiciach, Južná tr. 93. V nadväznosti na uvedené treba poukázať na tú skutočnosť, že obžalovaný bol konateľom v spol. ESSCE s.r.o. od 3.4.1998 až do 21.11.1999 a jej spoločníkom do 22.1.2001, a táto spoločnosť bola už v roku 1999 dodávateľom hutníckeho materiálu pre spol. FERONA a.s. Praha, pričom spoločnosť RSC, s.r.o. so sídlom v Košiciach, ul. Jantárová 30 bola zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Košice I dňa 20.10.1999 a obžalovaný bol od 20.10.1999 do 8.3.2001 jej konateľom.

Uvedené svedčí pre záver, že spol. RSC, s.r.o. so sídlom v Košiciach, ul. Jantárová 30 bola v roku 2000 dodávateľom pre spol. FERONA a.s. Praha bez sprostredkovateľskej zmluvy.

K uplatneným námietkam obžalovaného F. V. H., na ktoré je potrebné dať odpoveď v tejto trestnej veci, krajský súd uvádza nasledovné:

Pokiaľ obžalovaný namieta, že pri skutku, pre ktorý bol uznaný vinným prvostupňovým súdom nie je zachovaná totožnosť skutku, je dôležité uviesť, že súd môže konať a rozhodovať iba o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu, t.z. pre ktorý bolo obvinenému vznesené obvinenie.

Z uvedeného však nemožno vyvodiť záver, že medzi obžalobným návrhom a skutkovým výrokom rozsudku musí byť vždy úplná zhoda.

Totožnosť skutku je zachovaná, keď je zachovaná jeho podstata. Podstata skutku spočíva v konaní páchatel'a a v následku, ktorý bol konaním spôsobený. Krajský súd už vo svojom rozhodnutí sp. zn. 5To/55/2015 zo dňa 23.2.2016 konštatoval, že totožnosť skutku je zachovaná, ak je aspoň z časti zachovaná totožnosť konania alebo následku.

Podstata skutku preto nebude porušená, ak sa zmenia okolnosti týkajúce sa miesta, času spáchania činu, rozsahu následkov, spôsobu vykonania činu, pohnútky činu alebo formy zavinenia.

Z uvedeného je potom zrejmé, že podstata skutku v posudzovanej trestnej veci je zachovaná, pretože súd skutok iba spresnil tak, aby správne vystihoval stav veci z hľadiska času spáchania činu (čas podania daňového priznania na Daňovom úrade Košice IV obžalovaným F. V. H. a zdaňovacie obdobie), pričom dokazovanie bolo vedené k daňovému priznaniu podanému za mesiac júl 2000 dňa 15.8.2000. Dôležité je zistenie, že je to zrejmé tak z výpovede obžalovaného F. V. H. ako aj listinných dôkazov a rozhodnutí, na ktoré bolo v tomto rozhodnutí vyššie poukázané. Vykonávané dôkazy v posudzovanej trestnej veci sa vzťahovali na vyššie uvedené obdobie.

Taktiež nie je pravdou, aby Z. F. sa ako obžalovaný priznal k úplne inému skutku než z akého je obžalovaný F. V. H. uznaný vinným. Z rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 27.10.2014 sp. zn. 4T/128/2011 vyplýva, že obvinený Z. F. po vzájomnej dohode s obvineným F. V. H. dňa 30.6.2000 ako konateľ spol. VAKON s.r.o. so sídlom v Košiciach, Južná tr. 93, vystavil faktúru č. 200210001, ktorou si zaúčtoval odmenu 4.353.118,- Sk zo zmluvy o sprostredkovaní uzavretej dňa 27.1.2000 medzi spol. RSC, s.r.o. so sídlom v Košiciach, ul. Jantárova 30 a spol. VAKON s.r.o. so sídlom v Košiciach, Južná tr. 93, pričom k vykonaniu sprostredkovania nedošlo a na základe tejto faktúry si následne obžalovaný uplatnil nadmerný odpočet DPH vo výške 813.998,- Sk (27.019,78 €), pričom k vyplateniu nadmerného odpočtu nedošlo, v dôsledku vykonanej daňovej kontroly. Aj uvedený právoplatný rozsudok teda potvrdzuje v podstatnej časti priebeh skutkového deja, ustálený v napadnutom rozsudku prvostupňového súdu.

K ďalšej námietke obžalovaného F. V. H. odvolací súd uvádza, že prvostupňový súd v napadnutom rozsudku jasne, zrozumiteľne vysvetlil ktoré dôkazy odôvodňujú jeho závery a vyvracajú uplatnenú obhajobu obžalovaným F. V. H. , že obchodná činnosť spol. RSC, s.r.o. so sídlom v Košiciach, ul. Jantárova 30 bola realizovaná až po podpise zmluvy o sprostredkovaní medzi spol. RSC, s.r.o. so sídlom v Košiciach, ul. Jantárova 30 a spol. VAKON s.r.o. so sídlom v Košiciach, Južná tr. 93. V tejto časti krajský súd upriamuje pozornosť na už spomínaný záznam nachádzajúci sa na č.l. 843-844, ktorý preukazuje, že spol. FERONA a.s. Praha už v roku 1999, teda pred tvrdným sprostredkovaním na základe zmluvy zo dňa 27.1.2000, nakupovala hutnícky tovar od spol. ESSCE s.r.o., ktorej konateľom a spoluvlastníkom bol obžalovaný F. V. H., a na druhej strane na tú skutočnosť, že konateľ spol. VAKON s.r.o. so sídlom v Košiciach, Južná tr. 93 v daňovom konaní vôbec nevedel vysvetliť akú činnosť vykonával pre spol. RSC, s.r.o. so sídlom v Košiciach, ul. Jantárova 30 za ktorú fakturoval sprostredkovateľskú odmenu 4.353.118,- Sk a preto sprostredkovane predaja plechov je podľa názoru odvolacieho súdu na základe zmluvy zo dňa 27.1.2000 pre spol. RSC, s.r.o. so sídlom v Košiciach, ul. Jantárova 30 spoločnosťou VAKON s.r.o. so sídlom v Košiciach, Južná tr. 93 len fiktívne.

K námietke obžalovaného F. V. H., že nebol preukázaný motív jeho konania, je potrebné uviesť, že motívom konania obžalovaného bolo zadováženie si neoprávneného prospechu z neoprávnene uplatneného nároku na vrátenie DPH.

Ak obžalovaný F. V. H. namieta nezákonnosť postupu okresného súdu, že z vlastnej iniciatívy, bez návrhu strany obžaloby v zmysle § 2 ods. 11 Tr. por. zabezpečil dôkazy ku skutočnostiam z pred takmer 20 rokov a tieto vykonal na hlavnom pojednávaní, krajský súd poukazuje na skutočnosť, že kontradiktórnosť konania pred súdom nevylučuje aby do dokazovania mohol zasiahnuť aj súd a to prostredníctvom dôkazov, ktoré strany nenavrhli, súvisí to s predmetom zákona vyjadreným v ust. § 1 Tr. por. a jeho účelom, ktorým je náležité zistenie trestných činov, a spravodlivé potrestanie páchatel'ov a uskutočnenie spravodlivého procesu. K tomu sa následne viaže aj úprava jedného z dôvodov zrušenia rozsudku odvolacím súdom, keď podľa § 321 ods. 1 písm. c/ Tr. por. odvolací súd zruší rozsudok súdu prvého stupňa ak vzniknú pochybnosti o správnom skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy.

V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že základom pre ustálenie priebehu skutkového deja v posudzovanej trestnej veci neboli výpovede svedkov - zamestnancov, či spolumajiteľov spoločnosti ESSCE s.r.o.

Obhajoba obžalovaného F. V. H. bola vyvrátená okrem listinných dôkazov a svedeckej výpovede Z. K., na ktoré poukázal v tomto rozhodnutí odvolací súd aj výpoveďou svedka S. I. E..

V nadväznosti na uvedené je podstatné zistenie, že tento svedok vypovedal aj v prípravnom konaní a teda nešlo o nový dôkaz. Súd jeho výsluchom na hlavnom pojednávaní vlastne len bližšie ozrejmil skutočnosti dôležité z hľadiska preverenia obhajoby uplatnenej obžalovaným F. V. H., pričom svedok svoje tvrdenia doložil listinnými dôkazmi a to nie je v rozpore so zásadami dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. Uvedená svedecká výpoveď tak prispela k objasneniu veci.

Výpoveď svedka S. I. E. aj odvolací súd hodnotil ako vierohodnú a presvedčivú, získanú zákonným spôsobom, výsluchom na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení svedka.

V tejto súvislosti je dôležité zistenie, že svedok S. I. E. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.10.2018 predložil okresnému súdu zoznam faktúr z obchodných prípadov v roku 2000 medzi spol. FERONA a.s. Praha a spol. RSC, s.r.o. so sídlom v Košiciach, ul. Jantárova 30, ktorý je zadokumentovaný na č.l. 651 - 653. Ako je uvedené v tomto rozhodnutí tento zoznam obsahuje faktúry ktoré sú zadokumentované na č.l. 178-296 predloženého trestného spisu. To znamená, že v danom prípade ide o reálne preukázané obchody medzi spol. FERONA a.s. Praha a spol. RSC, s.r.o. so sídlom v Košiciach, ul. Jantárova 30, ktoré obžalovaný F. V. H. nespochybnil, ba práve naopak, dodávky fakturovaného hutného materiálu v čase od 27.1.2000 do júla 2000 potvrdil, avšak na druhej strane obžalovaný F. V. H. bezdôvodne spochybňuje ďalší listinný dôkaz - záznam o dodávateľovi 12535 ESSCE v roku 1999 č.l. 843-844, ktorý je z rovnakého zdroja a bol získaný totožným spôsobom ako predchádzajúci záznam, o ktorom nemá obžalovaný žiadne pochybnosti.

Tento listinný dôkaz, ako už bolo uvedené, podpísal podpredseda predstavenstva spol. FERONA a.s. Praha F. S. I., a krajský súd nezistil žiadne relevantné dôvody vzhľadom na skutočnosti vyššie uvedené, pre ktoré by uvedený zoznam mal spochybňovať a posudzovať ako nevierohodný a trvať na výsluchu svedkov JánM. Š., F. S. I., Č. Z. E.. V situácii, keď spôsob získania predmetných záznamov z archívu informačného systému, ako výstupu z počítačovej databázy obchodného a ekonomického programu spol. FERONA a.s. Praha, bol svedkom S. I. E. na hlavnom pojednávaní okresného súdu dostatočne a zrozumiteľne vysvetlený.

Krajský súd nezistil pochybenie prvostupňového súdu ani pokiaľ ide o právne posúdenie konania obžalovaného F. V. H. ako trestného činu neodvedenia dane a poisteného formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 , § 148a ods. 1, ods. 3 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov účinného v čase spáchania činu. Výsledky vykonaného dokazovania na ktoré bolo v tomto rozhodnutí poukázané potvrdzujú záver, že obžalovaný F. V. H. po predchádzajúcej dohode s už odsúdeným Z.J. F., ktorý vystavil pre spol. RSC v ktorej bol obžalovaný konateľom, faktúru za sprostredkovanie predaja plechov napriek tomu, že k sprostredkovaniu predaja nedošlo, si na mieste príslušnom daňovom úrade neoprávnene uplatnil nárok na vrátenie DPH vo výške 813.998,- Sk (27.019,78 €) v úmysle zadovážiť si neoprávnený prospech.

Preskúmaním výroku o treste krajský súd nezistil žiadny zákonný dôvod na zmenu tohto výroku. Obžalovaný F. V. H. je v napadnutom rozsudku hodnotený na základe dostupných a vykonaných dôkazov plne v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania.

Okresný súd v súlade so stavom veci zistil, že obžalovaný F. V. H. doposiaľ viedol bezúhonný život. Je samostatne zárobkovo činnou osobou. Z miesta bydliska je hodnotený len evidenčne.

Prvostupňový súd pri rozhodovaní o treste prihliadol teda na osobu obžalovaného, jeho doterajší spôsob života, ale na druhej strane aj na spôsob spáchania činu, pri tom zohľadnil skutočnosť, že k vyplateniu nadmerného odpočtu DPH nedošlo, a zároveň zobral zreteľ aj na neprimeranú dĺžku konania posudzovanej trestnej veci.

Vzhľadom na uplatnené námietky okresným prokurátorom proti výroku o treste u obžalovaného F. V. H. krajský súd zdôrazňuje, že okolnosti prípadu môžu odôvodniť aplikáciu § 40 ods. 1 Tr. zák. účinného v čase spáchania činu za predpokladu, že použitie zákonom stanovenej trestnej sadzby odňatia slobody by bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a že účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania. Všetky tri podmienky sú ustanovené kumulatívne a preto musia byť splnené zároveň.

Dĺžka konania, ktorá s prihliadnutím na obťažnosť veci, postoj obžalovaného k trestnému stíhaniu a procesný postup OČTK a súdu výrazne a neprimerane presahuje dĺžku konania v porovnateľných veciach, je takou okolnosťou prípadu, ktorá odôvodňuje pri ukladaní trestu použiť mimoriadne zmierňovacie ustanovenie podľa § 40 ods. 1 Tr. zák. účinného v čase spáchania činu a uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestu ustanovenú týmto zákonom s obmedzením uvedeným v § 40 ods. 5 Tr. zák.

Okresný súd sa uvedenými ustanoveniami riadil, vo svojom rozhodnutí poukázal na skutočnosť, že skutok sa stal v roku 2000, obžaloba bola podaná až v roku 2011 a konanie na súde trvalo takmer desať rokov.

Z obsahu spisu je bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, že nie len OČTK, ale aj okresný súd, výraznou mierou participovali na tejto dĺžke konania, ktorá u obžalovaného vyvolala dlhotrvajúci stav právnej neistoty, keďže vec nebola právoplatne skončená, pričom treba uviesť, že dĺžka konania v tejto veci je vzhľadom na povahu a obťažnosť posudzovanej trestnej veci jednoznačne neprimeraná.

Z týchto dôvodov krajský súd dospel k záveru, že účel trestu u obžalovaného F.. V. H. zabezpečí trest uložený pod spodnou hranicou trestnej sadzby uvedenej v ust. § 148a ods. 3 Tr. zák. v zmysle ust. § 40 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. účinného v čase spáchania činu vo výmere 3 mesiace s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 1 rok, tak ako rozhodol okresný súd.

Tieto skutočnosti odôvodňujú záver vyslovený vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.